

اگر نخواهیم می شودومی توانیم

مصرف کالای داخلی یعنی
حمایت از کار و سرمایه ایرانی

خرید کالای خارجی

تعطیلی تولید داخلی؟!

قبول باشه

ما همیشه اگر کسی کالایی رو بخیره پیش میگیریم «ضارک باشه» این کار البته کار خوبی هست و قابل تقدیر. اما در شرایط امروز کشور که به شدت درگیر جنگ تمام عیار اقتصادی هستیم بزنه به فرهنگ جدید رو بین خودمون نشر بدیم. شرایط جنگ طلب می کنه که جهاد کنیم. همان طور که با جهاد توانستیم نو هشت سال دفاع مقدس بیروز بشیم. امروز هم یکی از مصدق جهاد اقتصادی خرید کالای ایرانی هست. ابزار این جنگ هم ترویج این فرهنگ هست. بیاییم برای ترویج این فرهنگ در صورت خریدن جنس ایرانی به همدیگه بگیم «قبول باشه». این میتونه شروع خوبی برای جهاد اقتصادی باشه.

بسم...

روزی فقط یک دانه برنج

آیا تا به حال فکر کرده ایم که اگر روزی ما فقط یک دانه برنج دور بریزیم که متأسفانه بیشتر از این دور می ریزیم، در سال چقدر می شود؟ چند گرسنه با این میزان برنج هدر رفته قابل سیر شدن می باشند؟ توضیح زیر نشان دهنده این واقعیت تلخ می باشد (جمعیت کشور ۷۰ میلیون نفر در نظر گرفته شده است)

برنج دور ریز در هر روز ← ۷۰۰۰۰/۰۰۰ دانه

که حدود ۷ تن می شود

(هر ۱۰۰۰۰۰ دانه برنج معادل یک کیلو برنج می باشد)

برنج دور ریز در هر ماه (۳۰ روز) ← (تن) ۲۱۰ = ۳۰ × ۷

برنج دور ریز در هر سال ← (تن) ۲۵۲۰ = ۲۱۰ × ۱۲

مصرف داخلی، تولید داخلی را افزایش می‌دهد؛ تولید داخلی که افزایش پیدا کرد... بیکساری برطرف می‌شود. تولید که رونق بگیرد، یعنی تورم کم بشود، گرانی کم شود، اشتغال افزایش پیدا کند؛ این‌ها همه به هم متصل است. یک‌سر این قضیه دست‌ما مردم است، که مصرف خودمان را چگونه انتخاب کنیم.

۹۱۱۰۷۲۲

حماسه اقتصادی

یکی از جنبه های حماسه اقتصادی، داشتن تعصب است.

وقتی می‌گوییم حماسه اقتصادی یکی از جنبه هایش این است که در اقتصاد تعصب داشته باشیم؛ با تعصب عمل کنیم. این یعنی چه؟ یکی از جنبه های تعصب در اقتصاد مصرف و فروش کالای داخلی است. یعنی مثلاً اگر با کالای خارجی مواجه می‌شویم تعصب ما اجازه ندهد که کالای خارجی مصرف کنیم. تعصب ما نسبت به کالای ایرانی اجازه ندهد به راحتی از اجناس خارجی در زندگی مان استفاده کنیم، تا این روحیه را نداشته باشیم پیشرفت نمی‌کنیم.

تجربه سایر کشورها

آقای چانگ (استاد اقتصاد توسعه) در کتاب 'لیکوکاران بدکار' می‌گوید: ما در سال ۱۹۶۰ دانش آموز بودیم و کره در ابتدای پیشرفتش قرار داشت. در مدرسه به ما گفتند دولت ارز کم دارد، و ارزهای کشور باید برای انتقال فناوری های پیشرفته نگهداری شود. هر جا در خانه فامیلتان رفتید و دیدید که حتی یک شکلات خارجی دارند این خیانت به میهن

است، بیایید و اسم او را به عنوان خائن در تابلو مدرسه بزنید؛ من البته یادم نمی‌آید که اسم کسی را به تابلو مدرسه زده باشیم، اما بارها در خانه فامیل‌ها وقتی می‌دیدم شکلات خارجی دارند، آرام در دلم می‌گفتم؛ خائن به میهن!

یکی از جنبه های حماسه اقتصادی، داشتن تعصب است.

وای اگر خامنه‌ای حکم چهارم دهد!

ایام جبهه و جنگ بود.

به روز داشت به جزیره سقوط می‌کرد.

امام خمینی (ره) فرمودند: **به رزمندگان بنگید جزیره سقوط نکند.**

به فرمانده با بی‌سیم کلام ایشان را منتقل کرد.

کلام امام به صورت غیر مستقیم به اطلاع رزمندگان رسید.

بچه‌ها گلوله نداشتن... آری جی نداشتن، مهم‌سالت خیلی کم بود. با خودشون گفتن: امام گفتند جزیره سقوط نکند... اینجا را قنقاره می‌کنیم ولی جزیره

سقوط نخواهد کرد... **حرف امام زمین نخواهد ماند.**

به لطف خدا جزیره سقوط نکرد دیگه نگفتند

ما مهمات نداریم.

نگفتند امام خودش آنجا نشسته و فرمان میدهد.

نگفتند ما خسته شدیم... **دیگه بهانه نگرفتند.**

گفتند امام فرموده جزیره سقوط نکند.

آنرا هم غیر مستقیم از فرمانده شنیده بودند.

حالا امام خامنه‌ای (مد ظله) مستقیم می‌گویند:

بروید سراغ مصرف تولیدات داخلی.

آن چیزهایی که مشابه داخلی دارد متعصبانه

و با تعصب تمام، ملت ایران، خارجی آن را

مصرف نکنند. بنده در خواست می‌کنم.

خواهش می‌کنم بروید به سمت تولیدات

داخلی... این یک مجاهدت بزرگ است.

(من که آب تنم تا این حملات آقا نوشتم)

عمل نمی‌کنیم، هم‌عاش بهانه می‌گیریم!

که تولیدات داخلی کیفیت ندارد، خوب نیست،

گران است، فلان است. رزمندگان عزیز بدون

بهانه گرفتن به جزیره را حفظ کردن...

حالا ما آیا رزمندگان امام زمانه خود هستیم؟

آیا حال جهاد داریم؟

امروز امام خامنه‌ای (مد ظله) عرصه اقتصادی

را یک عرصه جهادی می‌دانند.

آیا می‌خواهیم به ندای رهبری لبیک بگوییم؟

آیا همان طور که در شعارها و دیدارهایمان با رهبری می‌گوییم:

وای اگر خامنه‌ای حکم چهارم دهد. در عرصه اقتصادی حالتش را داریم این

شعار را عملیاتی کنیم؟

اگر بله... بسم!

تاریخچه غیرت اقتصادی

حدود ۱۱۲ سال پیش، یعنی در سال ۱۳۲۴ هجری قمری، تقریباً اتفاقی شبیه نام گذاری سال های ۹۱ تا ۹۳ با مضمون حمایت از کالای داخلی و تولید ملی و ترویج کالای ایرانی و فریضه خواندن خرید کالای ایرانی صورت گرفت.

در آن روزها پس از قیام موفق تنباکو که امپراتوری اقتصادی انگلیس را به عقب نشینی واکذاشت، این اندیشه در اذهان علمای طراز اول اصفهان به رهبری حاج آقا نورالله و آقا نجمی شکل گرفت که می‌توان ابعاد این تحریم را به کالاهای دیگر گسترش داد. بعد از این، ده نفر از علما که آن روزها در شهر اصفهان به درس و بحث مشغول بودند از جمله آیت الله آقا نجمی، تقه الاسلام حاج آقا نورالله و آیت الله دهکردی میثاق پنج ماده‌ای را امضاء کردند و در بندهای اول تا سوم آن، کالای خارجی خصوصاً کاغذ و منسوجات را تحریم و بر استفاده از کالای ایرانی تاکید کردند.

متن میثاق علمای عظام در سال ۱۳۲۴ م.ق:

این خدام شریعت مطهره یا همراهی جناب رکن الملک، متعهد و ملتزم شرعی شده ایم که بعد ذلک مهما امکان (آنا حد امکان بعد از این) تخلف ننمائیم، فعلاً پنج فقره است: (سه بند ذکر می‌شود)

اولاً: قبایجات و احکام شرعی، از شنبه به بعد باید روی کاغذ ایرانی بدون آهار نوشته شود، اگر بر کاغذهای دیگر نوشتند، مهر نموده و اعتراف نمی‌نویسیم. قیاله و حکمی هم که روی کاغذ دیگر نوشته بیایند و تاریخ آن بعد از این قرارداد باشد، امضاء نمی‌نماییم. حرام نیست کاغذ غیر ایرانی و کسی را مانع نمی‌شویم، ولی ماها به این روش متعهدیم.

ثانیاً: کفن اموات، اگر غیر از کرباس و پارچه اردستانی یا پارچه های دیگر ایرانی باشند، متعهد شده‌ایم، بر آن میت نماز نخوانیم. دیگری را برای اقامه صلوة بر آن میت بخوانند، ماها را معاف دارند.

ثالثاً: ملبوس مردانه جدید، که از این تاریخ به بعد دوخته و پوشیده می‌شود، قرار دادیم مهما امکان (آنا حد امکان) هرچه بدلی آن در ایران یافت می‌شود، لباس خودمان را از آن منسوج نماییم و منسوج غیر ایرانی را نبوشیم و احتیاط نمی‌کنیم و حرام نمی‌دانیم لباسهای غیر ایرانی را، اما ماها ملتزم شده ایم حتی المقدور بعد از این تاریخ، ملبوس خود را از نسج ایرانی بنماییم، تابعین ماها نیز کذلک. و متخلف توقع احترام از ماها نداشته باشد، آنچه از سابق پوشیده داریم و دوخته، ممنوع نیست استعمال آن.

